

XI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Mūsų Viešpaties padaryti stebuklai – tai ne tik Jo galios ir gerumo apraiška. Jie yra simboliai to, ką mūsų sielos slapčiausiose kertelėse atlieka Jo malonė. Žodis „efata“, išgydęs kurčnebylį, kiekvienam iš mūsų pakartojamas per krikštą: atsiverk, kad išgirstum Dievo žodžius ir juos skelbtum.

Šiandien Bažnyčia vėl ragina mus šlovinti visagalę ir beribę malonę Dievo, kuris suvienija savo tautą ir džiugina ją dovanodamas apsaugą (introitas, ofertorijus). Jis mus sukūrė sau, todėl žino slapčiausius mūsų sielos reikalus ir girdi visas mūsų maldas. Dieviškoji malonė Evangelijos skelbėjams duoda ir antgamtinę tikrumo, galinčio išeiti tik iš Šv. Dvasios, dovaną.

Introitus

Ps. 67, 6–7 et 36. Deus in loco sancto suo: Deus qui inhabitare facit unánimes in domo: ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ.

Ps. 67, 2. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici eius: et fugiant, qui oderunt eum, a facie eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui, abundántia pietátis tuæ, et merita súpplicum excédís et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia metuit, et adíicias quod orátio non præsumit. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. (1 Cor. 15, 1–10)

Fratres: Notum vobis fácio Evangé-

Introitas

Ps 67, 6–7 ir 36. Dievas savo šventovėje, Dievas priglaudžia apleistuosius namuose. Jis duos galybės ir stiprybės savo tautai.

Ps 67, 2. Dievui pakilus, pakrinka jo priešai: tie, kurie jo nekenčia, bėga nuo jo veido.

Kolekta

Visagali amžinasis Dieve, būdamas be galo geras, tu prašantiems duodi daugiau, negu nusipelno ar meldžia. Išliek ant mūsų savo malonę, atleisk nuodėmes, kurios gąsdina sąžinę, ir duok mums to, ko nedrįstame mels-ti. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško korintiečiams. (1 Kor 15, 1–10)

Broliai, aš aiškinu jums Evangeliją,

lium, quod prædicávi vobis, quod et accepístis, in quo et státis, per quod et salvámini: qua ratione prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidístis. Trádidí enim vobis in primis, quod et accépi: quóniam Christus mortuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras: et quia sepúltus est, et quia resurréxit tértia die secúndum Scriptúras: et quia visus est Cephæ, et post hoc úndecim. Deinde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deinde visus est Iacóbo, deinde Apóstolis ómnibus: novíssime autem ómnium tamquam abortívo, visus est et mihi. Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia eius in me vácua non fuit.

Graduale

Ps. 27, 7 et 1. In Deo sperávit cor meum, et adiútus sum: et reflóruit caro mea, et ex voluntáte mea confitébor illi. **V.** Ad te, Dómine, clamávi: Deus meus, ne síleas, ne discédas a me.

Alleluia

Allelúia, allelúia.

Ps. 80, 2–3. **V.** Exsultáte Deo, adiutóri nostro, iubiláte Deo Iacob:

kurią esu jums paskelbęs, kurią priėmėte, kurioje stovite ir kuria būsite išgelbėti, – jeigu jos laikotės taip, kaip esu jums paskelbęs; antraip būtumėte veltui įtikėję. Pirmiausia aš jums perdaviau, ką esu gavęs, būtent: Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip skelbė Raštai; jis buvo palaidotas ir buvo prikeltas trečiąją dieną, kaip skelbė Raštai; jis pasirodė Kefui, paskui Dvylikai. Vėliau jis pasirodė iš karto daugiau nei penkiems šimtams brolių, kurių daugumas tebegyvena iki šiolei, o kai kurie yra užmigę. Po to jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. O visų paskiausiai, lyg ne laiku gimusiam, jis pasirodė ir man. Juk aš esu mažiausias iš apaštalų, nevertas vadintis apaštalu, nes esu persekiojęs Dievo Bažnyčią. Bet Dievo malone esu, kas esu, ir jo man suteiktoji malonė neliko bergždžia.

Gradualas

Ps 27, 7 ir 1. Mano širdis pasitikėjo Dievu, ir jis man padėjo, ir vėl sužydėjo mano kūnas. Savo valia išpažinsiu jį. **V.** Tavęs, Viešpatie, šaukiuosi. Mano Dieve, nebūk man kurčias, neapleisk manęs.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 80, 2–3. **V.** Džiūgaukite Dievui, mūsų padėjėjui; kryžtaukite Jokū-

súmíte psalmum iucúndum cum cíthara. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum. (Marc. 7, 31–37)

In illo témpore: Exiens Iesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecabántur eum, ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas eius: et éxspuens, tétigit linguam eius: et suspíciens in coelum, ingémuit, et ait illi: Ephphetha, quod est adaperíre. Et statim apértæ sunt aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius, et loquebátur recte. Et præcépít illis, ne cui dícerent. Quanto autem eis præcipiébat, tanto magis plus prædicábant: et eo ámplius admirabántur, dicéntes: Bene ómnia fecit: et surdos fecit audíre et mutos loqui.

Offertorium

Ps. 29, 2–3. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine, clamávi ad te, fet sanásti me.

Secreta

Réspice, Dómine, quæsumus, nostram propítius servitútem: ut, quod offérimus, sit tibi munus accéptum,

bo Dievui. Giedokite psalmę ir prítarkite kanklėmis. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Morkų tęsinys. (Mk 7, 31–37)

Anuo metu: Palikęs Tyro sritis, Jėzus per Sidoną atėjo prie Galilėjos ežero, į Dekapolio krašto vidurį. Ten atveda jam kurčią nebylį ir prašo uždėti ant jo ranką. Jis pasivėdėjo jį nuošaliau nuo minios, įleido savo pirštus į jo ausis, palietė seilėmis jo liežuvį, pažvelgė į dangų, atsiduso ir tarė jam: „Efatá!“, tai yra: „Atsiverk!“ Ir tuojau atsivėrė jo klausai, atsirišo liežuvio ryšys, ir jis kalbėjo kaip reikia. Jėzus jiems liepė niekam šito nepasakoti. Bet kuo labiau jis jiems draudė, tuo jie plačiau jį skelbė. Žmonės be galo stebėjosi ir kalbėjo: „Jis visa gerai padarė! Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba.“

Ofertorijus

Ps 29, 2–3. Aukštinsiu tave, Viešpatie, nes mane išlaisvinai ir neleidai priešams tyčiotis iš manęs. Viešpatie, aš šaukiaus tavęs, ir tu mane išgydei.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloniai pažvelk į Mišių auką, kad tai, ką atnašaujame, būtų Tau priimtina

et sit nostræ fragilitátis subsidium.
Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater omnipotens, æterne Deus: Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione veræ sempiternæque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes: Sanctus.

Communio

Prov. 3, 9–10. Hónora Dóminum de tua substántia, et de prímitus frugum tuárum: et implebúntur hórrea tua saturitáte, et vino torculária redundábunt.

Postcommunio

Sentiámus, quæsumus, Dómine, tui perceptióne sacraménti, subsídium mentis et córporis: ut, in utróque salváti, cæléstis remédii plenitúdine

dovana, o mums silpniems – sustiprinimas. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkan gelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Pat 3, 9–10. Gerbk Viešpatį viskuo, ką turi, ir visomis savo derliaus pirmienomis. Tuomet tavo svirnai bus pilni ir vynas liesis per statinių kraštus.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, leisk mums per Tavo sakramento priėmimą pajusti paramą kūnui ir sielai, kad, išgydyti kūnu ir siela, džiaug-

gloriémur. Per Dominum nostrum... | tumés dangiškosios pagalbos apstu-
mu. Per mūsų Viešpatį...